

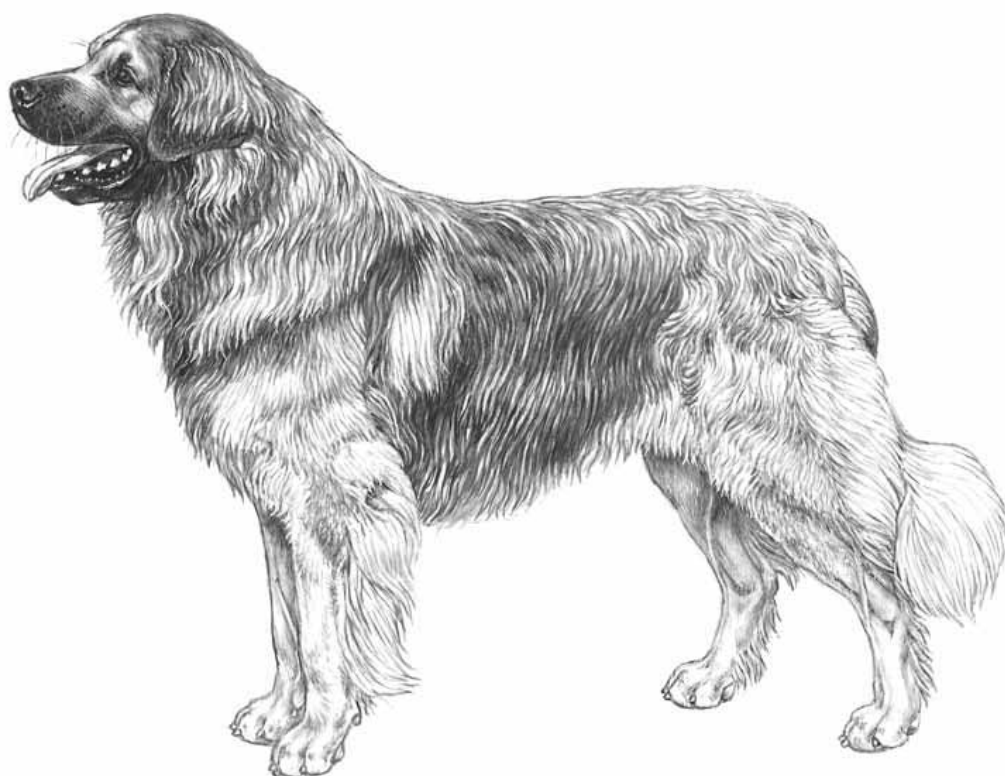
Gruppe: 2

FCI rasenr: 145

FCI dato: 20.09.2002

NKK dato: 18.05.2022

LEONBERGER

M. DAVIDSON

Nordisk Kennel Union
Dansk Kennel Klub
Hundaræktarfélag Íslands
Norsk Kennel Klub
Svenska Kennelklubben
Suomen Kennelliitto – Finska Kennelklubben

GRUPPE: 2
FCIs RASENR.: 145

RASEBESKRIVELSE FOR **LEONBERGER**

**Opprinnelsesland/
hjemland:**

Tyskland

Bruk:

Vakt-, selskaps- og familiehund.

Kort historikk:

Mot slutten av 1830- og starten av 1840-tallet krysset Heinrich Essig, rådmann i Leonberg utenfor Stuttgart, en svart-hvit newfoundlandstispe med en såkalt «barry-hann» fra klosterherberget Grosser Sankt Bernhard. Senere blandet man også inn pyreneerhund. Resultatet ble meget store hunder med overveiende lang, hvit pels. Essigs målsetting var å få frem en løveliknende hund. Løven er det dyret som finnes i Leonbergs byvåpen. De første hunder som virkelig ble kalt leonberger ble født i 1846. De forente de beste egenskapene hos rasene som de de stammet fra. Innen kort tid ble mange av disse hundene fra Leonberg solgt over hele verden som statussymboler. Mot slutten av 1800-tallet var leonberger den foretrukne gårdshund i Baden-Württemberg. Dens vakt- og trekkhundegenskaper var meget verdsatt. Under begge verdenskrigene og i etterkrigstidens nødsår minsket antall avlsdyr dramatisk. I dag er leonberger en utmerket familiehund som oppfyller alle krav som en moderne livsstil krever.

Helhetsinntrykk

I samsvar med dens opprinnelige bruksområde er leonbergeren en meget stor, kraftig, muskuløs, men likevel elegant hund. Den viser frem sin kroppsbygning og selvsikre ro med sitt meget livlige temperament. Særlig hannhunden er stor og kraftfull.

**Viktige
proporsjoner:**

Forholdet mankehøyde : kroppslengde 9:10.
Brystdybden ca. 50 % av mankehøyden.

**Adferd/
temperament:**

Som familiehund er leonbergeren en vennlig følgesvenn i dagens moderne samfunn. Den kan uten vanskeligheter tas med overalt og er utpreget barnevennlig. Den er verken sky eller aggressiv. Som selskapshund er den en vennlig, lydig og uredde ledsager under alle forhold.

Følgende er spesielle krav til et stødig temperament:

- selvsikkerhet og sindighet
- middels temperamentsfull (bl.a. lekelysten)
- lar seg underordne
- god innlæringsevne

- ikke skuddredd

Hode: Dypere enn bredt og heller langstrakt enn kompakt. Forholdet snuteparti : skalle ca. 1:1. Stram hud uten rynker i pannen.

Skalle: Lett velvet sett i profil og forfra, kraftig i forhold til kropp og benstamme, men ikke tung. Bakre del av skallen ikke vesentlig bredere enn ved øynene.

Stopp: Tydelig, men ikke for markert.

Ansiktsregion:

Nesebrusk: Sort.

Snuteparti: Heller langt, men aldri spisst. Neseryggen jevnt bred, aldri konkav, snarere lett konveks (romernese).

Lepper: Stramme, sorte, lukkede munnviker.

Kjever/tenner: Kraftige kjever med perfekt, regelmessig og komplett saksebitt med 42 sunne tenner. (Manglende M3 godtas). Tangbitt tillatt. Ingen inverterte hjørnetenner i underkjeven.

Kinn: Bare svakt utviklet.

Øyne: Fra lysebrune til så mørkebrune som mulig, middels store, ovale, verken dyptliggende eller utstående, plassert verken for tett eller for langt fra hverandre. Øyelokkene stramme uten å vise blinkhinne. Det hvite i øynene må ikke være rødlig.

Ører: Høyt ansatt, men ikke langt bak; hengende, tett inntil hodet, middels store, kjøttfulle.

Hals: Lett buet, går over i manken uten overgang, heller lang enn kort, uten løs halshud.

Kropp:

Manke: Markert, særlig hos hannhunder.

Rygg: Stram, rett, bred.

Lend: Bred, kraftig, muskuløs.

Kryss: Bredt, relativt langt, mykt avrundet, jevn overgang til halefestet, aldri overbygget.

Bryst: Bredt, dypt, når minst ned til albuen, ikke for tønneformet,

heller ovalt.

Underlinje: Kun lett optrukket.

Hale: Meget rikelig behåret. Henger rett ned når hunden står. I bevegelse bæres den bare lett buet, helst ikke over rygglinjens forlengelse.

Lemmer Meget kraftige, spesielt hos hannhunder.

Forlemmer:

Helhetsinntrykk: Rette, parallelle, dog ikke for smal i fronten.

Skulder/overarm: Lange, skråstilte uten at de danner en for åpen vinkel, muskuløse.

Albue: Tilliggende.

Mellomhånd: Kraftig, fast, rett sett forfra, nesten loddrett sett fra siden.

Poter: Peker rett fremover (verken innover- eller utoverdreide), avrundede, godt sluttede, godt hvelvet. Sorte tredeputer.

Baklemmer:

Helhetsinntrykk: Parallelle, ikke for trange ben sett bakfra. Haser og poter verken utover- eller innoverdreide.

Kryss: Hellende.

Lår: Temmelig lange, skråstilte, meget muskuløse. Lår og underlår danner en tydelig vinkel.

Haser: Kraftige; tydelig vinkel mellom underlår og mellomfot.

Poter: Rette, svakt ovale, hvelvede. Sorte tredeputer.

Bevegelser: Jordvinnende, jevne bevegelser i alle gangarter; god steglengde fremme og godt fraspark. Parallell sett forfra og bakfra.

Pels:

Hårlag: Middels myk til grov, langhåret, ligger inntil kroppen, aldri med skill. Kroppens konturer må være tydelige til tross for god underull. Rett pels, men lett bølget tillatt. Krage på hals og bryst, særlig hos hannhunder. Tydelig behåring på forbena, utpregede bukser på bakbena.

Farge: Løvegul, rød, rødbrun, også sandfarget (blekgul, kremfarget) og alle kombinasjoner av disse, alltid med sort maske. Sorte hårspisser er tillatt, men hundens bunnfarge må ikke være sort. Lysere sjatteringer av bunnfargen på undersiden av halen, på halskragen, behåringen på forbena og buksene på bakbena må ikke være så utpreget at det forstyrrer harmonien med hovedfargen. En liten hvit brystflekk eller smal bryststripe samt hvite hår på tærne godtas.

Størrelse:

Mankehøyde: Hannhunder: 72-80 cm, idealmål 76 cm
Tisper: 65-75 cm, idealmål 70 cm

Feil: Ethvert avvik fra foregående punkter skal betraktes som feil. Hvor alvorlig feilen er, skal graderes etter hvor stort avviket er og dens effekt på hundens helse og velferd.

Diskvalifiserende feil:

- Aggressiv eller tydelig sky.
- Hunder som viser alvorlige fysiske eller adferdsmessige avvik.
- Store anatomiske feil (f.eks. utpreget kuhaset, utpreget karpelend, sterkt svai rygg, ekstrem utoverdreining av forpotene, absolutt utilstrekkelig vinkling i skulder, albue, kne eller haseledd).
- Brun nesebrusk.
- Sterk pigmentmangel på leppene.
- Tannmangel (unntak M3), over- eller underbitt, andre bittfeil.
- Øyne uten brunt.
- Entropium, ektropium.
- Sterkt ringlet eller for høyt ringlet hale.
- Brune tredeputer.
- Krushår eller sterkt krøllet pels.
- Feilfarget (brun med brun nesebrusk og brune tredeputer; black & tan, sort, sølvgrå, viltfarget).
- Fullstendig fravær av maske.
- For mye hvitt (fra tær til mellomfot, brystflekk større enn en hånd, hvitt andre steder).

OBS

Hannhunder skal ha to normalt utviklede testikler på normal plass.